

KLIMATY

Nr 125/17 lipca 2011 ISSN 2080-0010

XVI niedziela zwykła

ŚW. ANNY

LITURGIA SŁOWA

PIERWSZE CZYTANIE

Mdr 12,13.16-19

Panie, nie ma oprócz Ciebie boga, co ma pieczę nad wszystkim, abyś miał dowodzić, że nie sądzisz niesprawiedliwie, Podstawą Twojej sprawiedliwości jest Twoja potęga, wszzechwładza Twa sprawia, że wszystko oszczędzasz. Moc swą przejawiasz, gdy się nie wierzy w pełnię Twojej potęgi, i karzesz zuchwalstwo świadomych. Potęgą władasz, a sądzisz łagodnie i rządysz nami z wielką oględnością, bo do Ciebie należy moc, gdy zechcesz. Nauczyłeś lud swój tym postępowaniem, że sprawiedliwy powinien być dobrym dla ludzi. I właśnie synom swym wielką nadzieję, że po występkach dajesz nawrócenie.

PSALM RESPONSORYJNY

Ps 86,5-6.9-10.15-16a

Refren:

Panie, Ty jesteś dobry i łaskawy

Tyś, Panie, dobry i łaskawy,
pełen łaski dla wszystkich,
którzy Cię wzywają.
Wysłuchaj, Panie, modlitwę moją
i zważ na głos mojej prośby.

Przyjdą wszystkie ludy
przez Ciebie stworzone,
i Tobie, Panie, oddadzą pokłon,
będą sławiły Twe imię.
Bo Ty jesteś wielki i czynisz cuda:
tylko Ty jesteś Bogiem.

Ale Tyś, Panie, Bogiem łaski
i miłosierdzia,
do gniewu nieskory,
łagodny i bardzo wierny.
Wejrzyj na mnie
i zmiłuj się nade mną.

DRUGIE CZYTANIE

Rz 8,26-27

Duch Święty przychodzi z pomocą naszej słabości. Gdy bowiem nie umiemy się modlić tak, jak trzeba, sam Duch przyczynia się za nami w błaganiach, których nie można wyrazić słowami. Ten zaś, który przenika serca, zna zamiar Ducha, [wiel], że przyczynia się za świętymi zgodnie z wolą Bożą.

ŚPIEW PRZED EWANGELIĄ

Ziarnem jest słowo Boże, a siewcą jest Chrystus, każdy, kto Go znajdzie, będzie żył na wieki.

EWANGELIA

Mt 13,24-43

Jezus opowiedział tłumom tę przypowieść: Królestwo niebieskie podobne jest do człowieka, który posiał dobre nasienie na swej roli. Lecz gdy ludzie spali, przyszedł jego nieprzyjaciel, nasiał chwast między pszenicę i odszedł. A gdy zboże wyrosło i wypuściło kłosa, wtedy pojawił się i chwast. Słudzy gospodarza przyszli i zapytali go: Panie, czy nie posiałeś dobrego nasienia na swej roli? Skąd więc wziął się na niej chwast? Odpowiedział im: Nieprzyjazny człowiek to sprawił. Rzekli mu słudzy: Chcesz więc, żebyśmy poszli i zebrali go? A on im odrzekł: Nie, byście zbierając chwast nie wyrwali razem z nim i pszenicy. Pozwólcie obojgu rósć aż do żniwa; a w czasie żniwa powiem żeńcom: Zbierzcie najpierw chwast i powiązcie go w snopki na spalenie; pszenicę zaś zwieźcie do mego spichlerza.

Inną przypowieść im powiedział: Królestwo niebieskie podobne jest do ziarenka gorczycy, które ktoś wziął i posiał na swej roli. Jest ono najmniejsze ze wszystkich nasion, lecz gdy wyrośnie, jest większe od innych jarzyn i staje się drzewem, tak że ptaki przylatują z powietrza i gnieźdzą się na jego gałęziach. Powiedział im inną przypowieść: Królestwo niebieskie podobne jest do zacczynu, który pewna kobieta wzięła i włożyła w trzy miary mąki, aż się wszystko zakwasilo. To wszystko mówił Jezus tłumom w przypowieściach, a bez przypowieści nic im nie mówił. Tak miało się spełnić słowo Proroka: Otworzę usta w przypowieściach, wypowiem rzeczy ukryte od założenia świata. Wtedy odprawił tłumy i wrócił do domu. Tam przystąpili do Niego uczniowie i prosili Go: Wyjaśnij nam przypowieść o chwaście! On odpowiedział: Tym, który sieje dobre nasienie, jest Syn Człowieczy. Rolą jest świat, dobrym nasieniem są synowie królestwa, chwastem zaś synowie Złego. Nieprzyjacielem, który posiał chwast, jest diabeł; żniwem jest koniec świata, a żeńcami są aniołowie. Jak więc zbiera się chwast i spala ogniem, tak będzie przy końcu świata. Syn Człowieczy pošle aniołów swoich: ci zbiorą z Jego królestwa wszystkie zgorszenia i tych, którzy dopuszczają się nieprawości, i wrzucą ich w piec rozpalony; tam będzie płacz i zgrzytanie zębów. Wtedy sprawiedliwi jaśnieć będą jak słońce w królestwie Ojca swego. Kto ma uszy, niechaj słucha!

Oto słowo Pańskie.

KOMENTARZ

Każdy z nas pragnie żyć w świecie idealnym, choć wiemy, że nie jest to możliwe. Pragniemy, aby ludzie wokół nas byli dobrzy i sprawiedliwi. Gorzej jest z naszą sprawiedliwością i dążeniem do dobra. Być może właśnie dlatego Bóg dopuszcza zło, abyśmy docenili wagę dobra. Właśnie tę prawdę chce nam uzmysłowić Jezus w przypowieści o kąkolu.

Oczekiwanie na sąd ostateczny, w czasie którego dokona się oddzielenie dobra od zła, daje nam szansę na nawrócenie. Cóż by się bowiem stało, gdybyśmy nie mieli czasu na naprawienie zła, które popełniliśmy w naszym życiu? Strach o tym myśleć!

W przypowieściach o ziarnie gorczycy i o kwasie chlebowym otrzymujemy zapewnienie, że Królestwo Boże – królestwo dobra i sprawiedliwości, choć wydaje się być niepozorne i niezauważalne, ma w sobie przeogromną moc i jest zdolne przemienić całą naszą rzeczywistość. Że dobro w ostateczności zatriumfuje. To jest nasza prawdziwa nadzieja i źródło motywacji do tego, aby pomimo otaczającego nas zewsząd zła nie poddawać się mu i każdego dnia starać się czynić dobro.

Ks.dr Waldemar R. Macko

Święci naszych czasów

PODSTAWY TEOLOGII MAŁŻEŃSTWA W PRZEMÓWIENIACH JANA PAWŁA II

**Każdy, kto pożądliwie
patrzy na kobiety...**

W *Kazaniu na Górze* Chrystus przypomina tylko przykazanie „*Nie cudzołóż*”. Natomiast nie wartościuje postępowania swoich słuchaczy w odniesieniu do tego przykazania. Wszystko, co na ten temat powiedziano, pochodzi skądinąd, zwłaszcza z rozmowy z faryzeuszami, w której Chrystus odwołał się do „początku” (por. *Mt 19,8; Mk 10,6*). W *Kazaniu na Górze* całą tę krytykę pomija – lub raczej ją zakłada. To, co powie w drugiej części swojej wypowiedzi, zaczynającej się od słów: „*a Ja wam powiadam*”, będzie czymś więcej niż polemiką z „uczonymi w Piśmie”, czyli z moralistami Tory. I będzie także czymś więcej niż krytyką etosu starotestamentalnego. Będzie od razu przejściem do nowego etosu. Chrystus jak gdyby pozostawia wszystkie spory prowadzone o etyczny sens cudzołóstwa na gruncie prawodawstwa oraz kazuistyki, gdzie istotna międzyosobowa relacja męża i żony została w znacznej mierze przesłonięta przedmiotową relacją własności – i wchodzi w inny wymiar. Mówi: „*A Ja wam powiadam: każdy, kto pożądliwie patrzy na kobietę, już w swoim sercu dopuścił się z nią cudzołóstwa*” (*Mt 5,28*; stale przypomina się tu ów dawny przekład: „*już ją cudzołożył w sercu swoim*”, który chyba lepiej niż obecny oddaje to, że chodzi tutaj o akt czysto wewnętrzny i jednostronny). Tak więc „cudzołóstwo w sercu” zostało poniekąd przeciwstawione „cudzołóstwu w ciele”.

Musimy pytać o właściwe racje takiego przeniesienia punktu ciężkości grzechu. Musimy również pytać o właściwe znaczenie analogii: jeśli bowiem „cudzołóstwo”, wedle swojego podstawowego znaczenia, może być tylko „grzechem ciała”, w jakim znaczeniu to, czego człowiek dopuszcza się w sercu, zasługuje również na miano cudzołóstwa? Słowa Chrystusa, budujące podwaliny nowego etosu, domagają się znów gruntownego zakorzenienia w antropologii. Zanim podejmiemy próbę odpowiedzi na te wszystkie pytania, zatrzymajmy się przez pewien czas na zwrocie, który w słowach *Mt 5,27-28* dokonuje niejako tego przeniesienia czy też przesunięcia znaczeń „cudzołóstwa” od „ciała” do „serca”. Są to słowa o pożądaniu.

Chrystus mówi o pożądaniu: „*kto pożądliwie patrzy*” – i ten właśnie zwrot domaga się odrębnej analizy dla zrozumienia całości wypowiedzi. Wypada tutaj oczywiście nawiązać do uprzednio już przeprowadzonej analizy, która miała na celu niejako rekonstrukcję obrazu „człowieka pożądliwego” już u początku dziejów (por. *Rdz 3*). Ów człowiek, o którym mówi Chrystus w *Kazaniu na Górze* – człowiek, który „pożądliwie patrzy” – jest niewątpliwie człowiekiem pożądliwym. I dlatego właśnie „pożąda”, dlatego „patrzy pożądliwie”, gdyż pożądlivość, a w szczególności pożądlivość ciała, stała się jego udziałem. Obraz człowieka pożądliwego – ten, który zbudowaliśmy na poprzednim etapie, ma nam obecnie dopomóc w interpretacji owego „pożądania”, o którym mówi Chrystus wedle *Mt 5,27-28*. Chodzi zaś tutaj nie o interpretację tylko psychologiczną, ale równocześnie teologiczną. Chrystus przemawia w kontekście dzieła odkupienia. Te dwa konteksty niejako nakładają się na siebie i przenikają wzajemnie. Posiada to istotne i konstytutywne znaczenie dla całego etosu *Ewangelii*. Posiada takie samo znaczenie dla szczegółowej treści, którą niesie w sobie wyraz „pożąda” czy „pożądliwie patrzy”.

Używając tych wyrażań, Nauczyciel odwołuje się do doświadczenia naprzd swoich bezpośrednich słuchaczy, a z kolei również do doświadczenia i świadomości człowieka każdego miejsca i czasu. Język *Ewangelii* posiada uniwersalną komunikatywność. Jednakże dla bezpośredniego słuchacza, którego świadomość była kształtowana na *Biblii*, „pożądanie” musiało się kojarzyć z szeregiem pouczeń i przestróg, jakie znajdował zwłaszcza w Księgach o charakterze „mądrościowym”. Przestrogi przed pożądlivością ciała, a także rady mające na celu zabezpieczenie przed nią, pojawiają się tam wielokrotnie.

Tradycja „mądrościowa” miała, jak wiadomo, szczególne znaczenie dla moralności i obyczajowości społeczeństwa izraelskiego. To, co w tych przestrogach i radach, jakie znajdujemy np. w *Księdze Przysłów, Syracha* czy nawet *Koheleta*, uderza nas od razu, to pewna ich jed-

nostronność. Przestrogi kierowane są nade wszystko do mężczyzn – może to oznaczać, że są im szczególnie potrzebne – natomiast kobieta jawi się w tych przestrogach i radach najczęściej jako okazja do grzechu lub wręcz jako uwodzicielka, której należy się strzec. Trzeba przyznać, iż zarówno *Księga Przysłów*, jak i *Księga Syracha*, obok przestrogi przed kobietą, przed jej uwodzicielskim wdziękiem, który prowadzi mężczyznę do grzechu (por. *Prz 5,1-6, 24-29; Syr 26,9-12*), zdobywają się również na pochwałę kobiety, która jest „dzielna” towarzyszką życia swego małżonka (por. *Prz 31,10 nn.*), a także na pochwałę piękności i wdzięku dobrej żony, która czyni szczęśliwym swojego męża.

„*Wdzięk nad wdziękami skromna kobieta i nie masz nic równego osobie powściągliwej. Już słońce wschodzące na wysokościach Pana, tak piękność dobrej kobiety między ozdobami jej domu. Jak światła błyszczące na świętym świeczniku, tak piękność oblicza na podstawach srebrnych, tak piękne nogi na kształtnych stopach... Wdzięk żony rozwesela jej męża, a mądrość jej orzeźwia jego kości.*”

(*Syr 26,15-18.13*)

Z taką właśnie pochwałą kobiety – małżonki kontrastuje w tradycji „mądrościowej” niejedna przestroga przed pięknnością i wdziękiem kobiety, która nie jest własną żoną, jako źródłem pokusy i okazją do cudzołóstwa: „*Jej wdzięków niech serce twe nie pragnie*” (*Prz 6,25*), a w *Syr 9,1-9* ta sama przestroga wypowiedziana jest jeszcze dosadniej:

„*Odwróć oko od pięknej kobiety, a nie przyglądaj się obcej piękności, przez piękność kobiety wielu zeszło na złe drogi, przez nią bowiem miłość namiętna rozpala się jak ogień.*” (*Syr 9,8-9*)

Znaczenie tekstów „mądrościowych” jest nade wszystko wychowawcze. Uczą one cnoty, starają się zabezpieczyć ład moralny, odwołując się do prawa Bożego, a zarazem do szeroko rozumianego doświadczenia. Odznaczają się też swoistą znajomością „serca” ludzkiego. Można powiedzieć, iż uprawiają własną psychologię moralności, bez popadania w psychologizm. Bliskie są więc poniekąd Chrystusowemu odwołaniu się do „serca”, które utrwalił *Mt 5,27-28* – jednak nie można stwierdzić, że wykazują dążność do zasadniczego przeobrażenia etosu, który zastają i zasadniczo ►

► akceptują. Czasem któryś, jak na przykład Kohelet, akceptację tę wiąże ze swoją własną „filozofią” ludzkiej egzystencji, co ma swój wpływ na sposób formułowania przestroż i rad, ale zasadniczych zrębów wartościowania etycznego nie zmienia.

Na takie przekształcenie etosu trzeba będzie poczekać aż do *Kazania na Górze*. Natomiast owa często bardzo wnikliwa znajomość psychologii człowieka, jaką znajdujemy w tradycji „mądrościowej”, nie była z pewnością bez znaczenia, gdy chodzi o krąg bezpośrednich słuchaczy tego *Kazania*. Jeśli poprzez tradycję prorocką byli oni do pewnego stopnia przygotowani do właściwego zrozumienia pojęcia: „cudzołóstwo”, to poprzez tradycję mądrościową byli także w jakiejś mierze przygotowani do zrozumienia tych słów, które mówią o „patrzeniu pożądanym” jako o „cudzołożeniu sercem”.

Do analizy „pożądania” w *Kazaniu na Górze* wypadnie nam jeszcze powrócić.

Cdn.

Ojciec Święty Jan Paweł II,

3 września 1980 r.

Źródło: „Nauczanie społeczne 1980”,
tom III, Warszawa 1984 r

Z ŻYCIA SALONIKU WILANOWSKIEGO

Jak zapewne Państwo wiecie, w „Dzwonnicy” prezentujemy obecnie wystawę dwojga artystów: Małgorzaty Kępki i Dariusza Wilczyńskiego.

Małgosia Kępka związana jest z tym miejscem w szczególny sposób. Otóż, od ponad roku współpracuje z nami w organizowaniu kolejnych wystaw w naszym Saloniku Wilanowskim. Angażuje się także w prowadzenie kawiarenki parafialnej. Z pewnością zainteresuje Państwo to, co artystka mówi o swojej aktualnej wystawie.

- **Małgosiu, wspólnie z panem Wilczyńskim nazwaliście waszą wystawę „Strefą Ciszy”. Co oznacza ta nazwa?**

Cisza jest moim programem życiowym, a nawet celem, do którego zmierzam. To nie jest cisza absolutna, ale bardziej pokój serca.

- **Czy ten pokój znajdujesz w swoim sercu?**

Skąd, stale go poszukuję. Kreuję takie obrazy, by mnie prowadziły czy nastrojały do ciszy. Pięknej ciszy, także z muzyką i śpiewem ptaków.

- **Tematyka Twoich prac jest bardzo szeroka, bo i martwe natury, i krajobrazy, ludzie i anioły. Jak zachować pokój serca wśród takiej różnorodności?**

Tematy moich prac zapożyczam z rzeczywistości, która jest wokół mnie. Ale tę rzeczywistość przepuszczam przez gęste sito, odrzucając rzeczy krzykliwe, bolesne, nie święte. To, co pozostaje, przedstawia sobą nowy, lepszy świat, strefę ciszy właśnie. Są tam rzeczy, które kocham: świat w jego cudzie stworzenia i ludzie dobrzy, serdecznie uśmiechnięci.

- **Dlaczego wybrałaś pastel jako technikę, w której tworzysz?**

Wcześniej pracowałam we wszystkich możliwych technikach. W końcu wybrałam pastel, gdyż daje możliwość kreowania rzeczywistości tak delikatnej jak pyłek ze skrzydeł motyla.

- **Czy zechcesz nam zdradzić kilka tajemnic swojego warsztatu?**

Często, aby osiągnąć niebanalną kompozycję, wykorzystuję przypadek, a nawet zły traf, potknięcia czy jakieś błędy podczas malowania. Pierwotnie nieudana praca, po odłożeniu i często przemodleniu, okazuje się inspiracją do powstania ciekawego obrazu, będącego również dla mnie pewnego rodzaju niespodzianką.

Temat pracy chodzi mi po głowie i dręczy, dopóki nie wydam go na świat. A duchowy ból tworzenia śmiało można porównać z bólem rodzenia. Podobnie radość z gotowej pracy.

- **Czy „Dzwonnica” stanowi dobre miejsce do prezentacji Twoich prac?**

Jak najbardziej. Ona sama jest swoistą strefą ciszy. Tu jest odpowiedni klimat. Czuje się harmonię dźwięków, obrazów, zdarzeń i ludzi. Już przez bliskość kościoła, przez swą architekturę, a także czystość dźwięku dzwonów „Dzwonnica” jest miejscem, które na mnie działa oczyszczająco, uspokajająco. Czuję się tu wspaniale. Chętnie spędzam tu wolne chwile ze znajomymi. Spotkałam tu też wielu ludzi, którzy wkrótce okazali się ważni w moim życiu, stanowią grono moich przyjaciół.

- **Małgosiu, dziękuję Ci za rozmowę. Mam nadzieję, że przybliżył on Czytelnikom „Klimatów” Ciebie oraz Twoją twórczość. Może zechcą zadać Ci więcej pytań osobiście?**

Z przyjemnością odpowiem. Serdecznie zapraszam w strefę ciszy.

Rozmawiała **Krystyna Kruszewska**

Pielgrzymki na Jasną Górę

31. Warszawska Akademicka Pielgrzymka Metropolitalna „Pełna łaski” rozpocznie się 5 sierpnia i potrwa do 14.

Trasa pielgrzymki wynosi ok. 290 km i wymaga przejścia każdego dnia ok. 35 km w 5-6 etapach, różnymi drogami, bez względu na warunki atmosferyczne. Uczestnicy nocują w stodółach lub biorą ze sobą namioty. Bagaże przewożone są samochodami.

Wspólna Msza św. na Jasnej Górze dla pielgrzymów zostanie odprawiona 14 sierpnia. Pielgrzymi rozpoczną drogę uczestnictwem we Mszy św. w akademickim kościele św. Anny.

W pielgrzymce uczestniczą osoby idące w mniejszych grupach: osoby świeckie, konsekrowane, różne grupy zawodowe i wiekowe.

Zapisy w dniach: 1-4 sierpnia, w godz. 9.00-19.30, w kościele św. Anny (ul. Krakowskie Przedmieście 68, tel. (22) 826 89 91, www.wapm.waw.pl).

300. Jubileuszowa Warszawska Piesza Pielgrzymka na Jasną Górę – „paulińska” – potrwa od 6 do 14 sierpnia.

Rozpocznie ją Msza św. przed kościołem oo. paulinów o godz. 6.00.

Zgłoszenia i bliższe informacje: od 1 do 5 sierpnia, w godz. 9.00-19.00, w kościele i klasztorze paulińskim (ul. Długa 3, tel. 22 831 45 75, www.wpp.paulini.pl).

300. Jubileuszowa Warszawska Piesza Pielgrzymka Akademicka Grup „17”, której organizatorem jest Stowarzyszenie Apostolstwa Katolickiego (księża palotyni), wyruszy 6 sierpnia pod hasłem: „Jestem z Jezusem”.

Każda z grup pielgrzymich skupia od 50 do 250 pątników. Uczestnicy pochodzą nie tylko z Warszawy i okolicznych miejscowości, ale z całej Polski (m.in. z Częstochowy, Szczecina, Poznania, Elku, Krakowa, Katowic) oraz zza granicy. Choć pielgrzymka ma w nazwie „akademicka”, jest bardzo różnorodna pod względem wieku.

Trasa pielgrzymki prowadzi przez pola i lasy, aby – jak tylko jest to możliwe – ograniczyć uczestniczenie w ruchu drogowym i tym samym zwiększyć bezpieczeństwo uczestników.

Każdego dnia pielgrzymi pokonują od ok. 15 do 37 km, a sumie 260.

W wyposażeniu pielgrzymki znajdują się: kuchnia polowa, prysznice, toalety toalety (na każdym postoju oraz noclegach),

punkt medyczno-opatrunkowy, przewóz bagaży i inne.

Zapisy na pielgrzymkę: 1-5 sierpnia, w godz. 10.00-19.00, w sali „A” kościoła św. Anny przy ul. Krakowskie Przedmieście (www.17-ka.org.pl).

28. Piesza Praska Pielgrzymka Rodzin „Totus Tuus” rozpoczyna się 5 sierpnia.

Pielgrzymka dzieli się na siedem grup. Dzięki małej liczbie pątników ma charakter rodzinny. Sprzyja to nawiązywaniu kontaktów i pogodnej atmosferze. Oddzielną grupę tworzą dzieci. Oprócz osób świeckich uczestniczą w niej także młodzi kapłani oraz klerycy z seminarium diecezjalnego na Tarchominie.

Wspólna wędrowka do Częstochowy rozpoczyna się Mszą św. o godz. 7.00, w Sanktuarium Matki Boskiej Ostrobramskiej.

Zapisy odbywają się w parafii Narodzenia Pańskiego: od 31 lipca do 4 sierpnia, w godz. 17-20 (dodatkowo w niedziele: 10-13). Przy zapisie potrzebny jest formularz zgłoszeniowy, dostępny w macierzystej parafii lub w parafii Narodzenia Pańskiego w dniach zapisów, oraz dowód osobisty (www.praska.org.pl).

Hasło 20. Pieszej Pielgrzymki Niepełnosprawnych brzmi „Jesteśmy”.

Trasa pielgrzymki jest dostosowana do potrzeb pątników na wózkach inwalidzkich. We wspólnej wędrowce biorą udział osoby zdrowe, niepełnosprawne i opiekunowie osób niepełnosprawnych z kraju i z zagranicy. Każda grupa ma swojego patrona – świętego lub błogosławionego, a nad każdym z uczestników czuwa Matka Boża Uzdrawienie Chorych.

Pielgrzymka rozpoczyna się 5 sierpnia Mszą św. o godz. 6.00, w kościele św. Józefa przy ul. Deotymy 41.

Przewodnikiem Pielgrzymki jest ks. Stanisław Jurczuk.

Zapisy: Katolickie Stowarzyszenie Niepełnosprawnych Archidiecezji Warszawskiej, tel./fax. 22 837 42 61,

ksnaw@ksnaw.pl, www.ksnaw.pl.

Rekolekcyjne Spotkanie Młodych „Max Festiwal”

W programie tegorocznego „Max Festiwalu”, który odbędzie się w Niepokalanowie od 22 do 26 sierpnia, znalazły się m.in.: koncert zespołu „Regau”, świadectwa, modlitwa wstawiennicza o dary Ducha Świętego, wspólna zabawa, pokazy tańca z ogniem, warsztaty artystyczne, medialne, muzyczne, pogodne wieczory, seanse filmowe, konferencje, możliwość zajrzenia do jednego z „namiotów tematycznych” i porozmawiania na prezentowane tematy (powołaniowe, Rycerstwo Niepokalanej, harcerskie, medialne, poradnictwo uzależnień, rodzinne, sprawy związane z życiem, dorastaniem, uczuciami i seksualnością człowieka), spotkania w grupach, a także możliwość indywidualnej rozmowy z zakonnikami czy też spowiedzi. Wszelkie szczegóły są na stronie internetowej: www.maxfestiwal.pl.

Apel o abstynencję

O sierpniową abstynencję apeluje Zespół Konferencji Episkopatu Polski ds. Apostolstwa Trzeźwości.

Kościół prosi wszystkich Polaków o świadectwo abstynencji z motywów religijno-moralnych, wychowawczych i patriotycznych. Abstynencję można ofiarować Bogu jako wynagrodzenie za grzech pijaństwa. Jest ona także znakiem troski o zbawienie tych, którzy nadużywają alkoholu lub są zagrożeni uzależnieniem. Można ją ofiarować drugiemu człowiekowi w trosce o jego godność.

Abstynencja to „niezawodny lek na uzależnienie oraz bezcenne wsparcie trzeźwiejących”, a także „wartościowy przykład wychowawczy dla najmłodszych oraz umocnienie tych, którzy zachowują umiar” – brzmi fragment listu Zespołu. Podjęcie abstynencji to również szkoła samokontroli.

„Wiele osób deklaruje, że alkohol nie stanowi problemu w ich życiu. Gdy jednak przychodzi do podjęcia abstynencji, rzekomo wolni ludzie nie potrafią przeżyć kilku tygodni bez alkoholu. Niech więc miesiąc abstynencji będzie próbą naszej wolności” – napisał bp T. Bronakowski.

Apel zwraca uwagę, że alkohol to „cichy, codzienny wróg życia duchowego i religijnego, rodzinnego i społecznego”. Na świecie jest trzecią, zaś w Europie drugą najczęstszą przyczyną utraty zdrowia i przedwczesnej śmierci. Dlatego też Światowa Organizacja Zdrowia uznaje go za substancję szkodliwą, której nawet najmniejsza ilość niesie ryzyko dla zdrowia. W Polsce z powodu alkoholu rocznie umiera ponad 12 tys. osób.

Co trzecia osoba leczona w szpitalu psychiatrycznym przebywa w nim z powodu następstw uzależnienia i nadużywania alkoholu. Według dokumentów rządowych statystyczny Polak spożywa ponad 9 litrów czystego alkoholu rocznie. Gdy z grupy badawczej wyłączą się najmłodszych, ta ilość wzrasta do 13 litrów. Dane nie uwzględniają jednak alkoholu pochodzącego z nielegalnego obrotu.

Mimo alarmujących wskaźników ciągle wzrasta dostępność fizyczna alkoholu. Obecnie w Polsce działa ponad 200 tys. punktów sprzedaży – jeden przypada na ok. 190 osób. Alkohol staje się produktem powszechnie dostępnym niemal przez całą dobę. Zdaniem Zespołu, nie może dziwić, że milion Polaków jest uzależnionych od alkoholu, a 4 mln to grupa pijących szkodliwie i ryzykownie.

Nie sprawdzila się teza propagowana przez środowiska czerpiące zyski z alkoholu, że wzrost spożycia napojów niskoprocentowych przyczyni się do spadku spożycia tych najmocniejszych. W latach 1998-2009 obserwowany był jednocześnie wzrost spożycia piwa i wódki.

Benedykt XVI pisze encyklikę

Podczas swego wakacyjnego pobytu w Castel Gandolfo Benedykt XVI pracuje nad 3. częścią „Jezusa z Nazaretu”, adhortacją podsumowującą Synod dla Afryki oraz kolejną encykliką – o wierze.

Benedykt XVI napisał już encykliki – o miłości („Deus caritas est”), nadziei („Spe salvi”), a także o miłosierdziu chrześcijańskim („Caritas in veritate”).

Wakacyjne propozycje dla młodych

Do szukania „pełni” swojej wiary zachęcają młodych ludzi zakony i zgromadzenia zakonne, które podczas wakacji organizują wiele spotkań ewangelizacyjnych w całym kraju.

W lipcu i sierpniu uczestniczą w nich tysiące młodzieży i studentów. Większość spotkań odbywa się na polach namiotowych, na które należy przywieźć własny sprzęt biwakowy. Uczestnicy przyjeżdżają indywidualnie lub w grupach. Na miejscu zazwyczaj znajdują się punkty medyczne, są też toalety i miejsca, gdzie można się umyć. Nad bezpieczeństwem czuwają państwowe służby, obecni są też kościelni wolontariusze. Obowiązuje całkowity zakaz spożywania alkoholu i narkotyków oraz palenia papierosów. Udział w spotkaniach kosztuje zwykle kilkadziesiąt złotych, są to głównie koszty organizacyjne.

Szczegóły na stronie: www.jdm.jezuici.pl.

Opracowała **A. Biesiekińska**

MIASTA PAPIESKIE

LUBACZÓW

Minęła dwudziesta rocznica – pierwszej w wolnej Polsce, a czwartej w ogóle – podróży apostolskiej Jana Pawła II do Polski. Odbyła się ona pod hasłem: „Bogu dziękujcie, ducha nie traćcie”.

Dziś przywołuje nam na myśl miasta i przesłania, jakie do nas skierował Ojciec Święty.

Jednym z miast leżących na trasie tamtej wizyty duszpasterskiej był Lubaczów. Papież Jan Paweł II odwiedzając ten skrawek archidiecezji lwowskiej, który pozostał w granicach Polski po II wojnie światowej, spotkał się symbolicznie z całą prastarą archidiecezją i katolikami, przeważnie Polakami, nadal zamieszkującymi stare piastowskie ziemie. Jest to miasto położone w województwie podkarpackim, najmniejsze z odwiedzonych podczas IV pielgrzymki do Polski, ale zarazem miejsce, które w największym stopniu oddaje klimat leżącego nieopodal Lwowa, przedwojennej stolicy archidiecezji, miasta „semper fidelis”, „najbardziej polskiego z polskich miast”.

Lubaczów, choć jest niedużym, kilkunastotysięcznym miastem, to tradycje związane z Lwowem i kresami południowo-wschodnimi wzięły na swoje barki i skutecznie przeniósł przez cały okres władzy komunistycznej w PRL. Zostając, po zmianach granic, stolicą archidiecezji lwowskiej, stał się miejscem, gdzie odbywały się wydarzenia

Matka Boża Tartakowska

i uroczystości o znaczeniu ponadlokalnym, jak w 1958 r., gdy obchodzono ćwierćwiecze sakry biskupiej metropolity lwowskiego abp. Eugeniusza Baziaka. W tym niedużym mieście, wówczas mieście symbolu, odbywały się również uroczystości o znaczeniu ogólnopolskim, związane z milenium chrztu Polski. Lubaczów gościł wówczas Episkopat Polski z prymasem Stefanem Wyszyńskim i abp. Karolem Wojtyłą na czele. ▶

Lipiec 1971 rok.

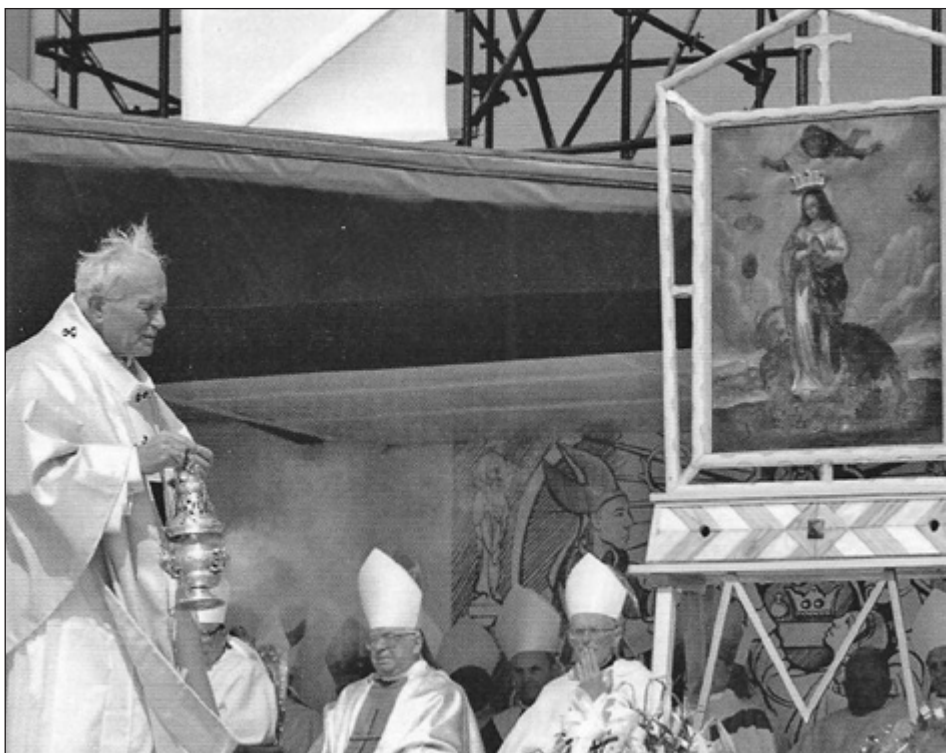
Związki Karola Wojtyły z Lubaczowem sięgają 1958 r., kiedy to przybył do tego miasta po raz pierwszy, jako biskup (nominat) pomocniczy z Krakowa, na uroczystości 25-lecia sakry biskupiej abp. Eugeniusza Baziaka, metropolity lwowskiego i administratora archidiecezji krakowskiej.

W liście z 9 sierpnia 1987 r., skierowanym na ręce administratora apostolskiego „archidiecezji w Lubaczowie” – bp. Mariana Jaworskiego, tak Jan Paweł II wspomina zmarłego abp. Baziaka: „Opatrzność Boża zrzędziła, iż byłem bardzo blisko związany z osobą Zmarłego. Z Jego rąk otrzymałem sakrę biskupią w katedrze na Wawelu, w dniu 28 września 1958 r., i aż do śmierci byłem najbliższym Jego współpracownikiem w biskupim posługiwaniu Kościołowi krakowskiemu, któremu Zmarły Metropolita Lwowski opatrnościowo pasterzował w latach od 1951 do 1962. Jestem świadom tego, jak wiele Mu zawdzięczam”.

Po raz drugi Karol Wojtyła odwiedził Lubaczów już jako arcybiskup – metropolita krakowski, w dniach 22-23 października 1966 r., w czasie obchodów Tysiąclecia Chrztu Polski. Wtedy to odprawił Mszę św. i wygłosił kazanie, poświęcone związkowi Lubaczowa z Krakowem przez pryzmat posługi abp. Baziaka.

Kolejny raz, już jako kardynał, Karol Wojtyła odwiedził Lubaczów w lipcu 1971 r., podczas nawiedzenia archidiecezji przez Najświętszą Maryję Pannę w znaku Ewangelii, świecy i pustej ramy. Wówczas odprawił Mszę św. przy ołtarzu polowym, zlokalizowanym w pobliżu prokatedry. Oto krótkie fragmenty opisu tej uroczystości: „Od godziny 16.30 zaczęli przyjeżdżać uczestnicy uroczystości – księża kardynałowie: ks. prymas Wyszyński i ks. kardynał Wojtyła z Krakowa (...). Zajęli miejsca przygotowane dla nich na podium (...). Najświętszą ofiarę Syna Bożego za lud Boży archidiecezji w Lubaczowie, w duchowej obecności Jego Matki, celebrował J. Em. ks. kard. Wojtyła (...). Kazanie wygłosił J. Em. ks. prymas kard. Wyszyński (...). Apelem Jasnogórskim zakończono część oficjalną na zewnątrz kościoła. W uroczystej procesji, w której wzięli udział księża kardynałowie, do wnętrza prokatedry wniesione zostały symbole nawiedzenia”.

Kard. Karol Wojtyła był w Lubaczowie również 17 sierpnia 1973 r., na pogrzebie śp. bp. J. Nowickiego.

Koronacja obrazu Matki Bożej Tartakowskiej w 1991 r.

Podczas uroczystości żałobnych odprawił Mszę św. w prokatedrze i odprawił kondukt pogrzebowy na miejsce spoczynku, gdzie do zebranych uczestników pogrzebu przemówił nad otwartą mogiłą.

Ostatnia, a zarazem najważniejsza wizyta Karola Wojtyły, już jako papieża Jana Pawła II, miała miejsce w Lubaczowie 2 i 3 czerwca 1991 r. Wówczas to Ojca Świętego gościł, na małym skrawku archidiecezji lwowskiej pozostałym przy Polsce, jej metropolita – abp Marian Jaworski. Ojciec Święty przyleciał do Lubaczowa śmigłowcem, o godz. 20.20, i po krótkim powitaniu przez abp. Jaworskiego oraz przedstawicieli władz rządowych i samorządowych udał się do kościoła św. Stanisława, by pomodlić się przed kopią cudownego obrazu Matki Bożej Łaskawej. Następnie poświęcił nową prokatedrę pod wezwaniem bł. Jakuba Strzemię. Podczas przemówienia skierowanego do zgromadzonych przypominał sylwetki kard. Władysława Rubina oraz abp. Eugeniusza Baziaka. Po nocy spędzonej w domu biskupim, w godzinach rannych odprawił Mszę św. na błoniach lubaczowskich. Wzięło w niej udział ok. 200 tys. wiernych, w tym kilkanaście tysięcy Polaków zamieszkałych na terenach za obecną granicą z Ukrainą. Podczas kazania Jan Paweł II mówił o opiece Matki Bożej nad narodem polskim, szczególnie w kontekście „potopu” szwedzkiego, cudownej obrony Jasnej Góry i ślubów Jana Kazimierza, złożonych w kate-

drze we Lwowie. Ozdobił też koroną cudowny obraz Matki Bożej Tartakowskiej z Łukawca.

Wizyta następcy św. Piotra w Lubaczowie – stolicy szczątkowej archidiecezji lwowskiej – była ostatnim tak doniosłym wydarzeniem w jej dziejach, bowiem rok później papież dokonał reorganizacji administracji kościoła katolickiego w Polsce. W wyniku tych zmian tzw. „archidiecezja w Lubaczowie” została częścią nowo powstałej diecezji zamojsko-lubaczowskiej.

W 1999 r., staraniem wspólnoty katolickiej Lubaczowa, został poświęcony nowy kościół pod wezwaniem św. Karola Boromeusza, który jest wotum dziękczynnym za obecności, a szczególnie za tę ostatnią – Karola Wojtyły – w tym mieście. W roku śmierci Ojca Świętego – 2 czerwca – wierni postawili również krzyż, w miejscu, gdzie stał ołtarz papieski. Rok później, przed kościołem św. Karola Boromeusza, odsłonięty i poświęcony został, przez kard. Jaworskiego, pomnik przedstawiający bł. Jana Pawła II.

Podczas ostatniego Dnia Dziękczynienia – 5 czerwca br. – w procesji i Mszy św. przed Świątynią Opatrzności Bożej w Wilanowie uczestniczyła delegacja z Lubaczowa, z panią burmistrz – Marią Magoń – na czele.

Krzysztof Kanabus

Korzystałem z publikacji:

„Jan Paweł II w Lubaczowie”, wydanej przez Muzeum Kresów w Lubaczowie (czerwiec 2011).

ZADANIE 1

Pokoloruj nazwy tych świąt podczas których każdy chrześcijanin ma obowiązek uczestniczyć we Mszy św. i powstrzymać się od prac niekoniecznych.

Uroczystość
Narodzenia Pańskiego

Uroczystość
Objawienia Pańskiego

Uroczystość
Niepokalanego Poczęcia
NMP

Uroczystość
Świętych Apostołów
Piotra i Pawła

Uroczystość
Wszystkich Świętych

Uroczystość
Świętej Bożej Rodzicielki

Uroczystość
Najświętszego Ciała
i Krwi Pańskiej
(Boże Ciało)

Uroczystość
Wniebowzięcia NMP

Uroczystość
św. Józefa
Oblubieńca NMP

ZADANIE 2

Do podanych dat dopisz nazwę święta bądź uroczystości, którą wtedy obchodzimy.

- 3 maja -
- 1 stycznia -
- 19 marca -
- 25 grudnia -
- 6 stycznia -
- 1 listopada -
- 6 maja -
- 8 grudnia -

ZADANIE 3

Stwierdź, które z podanych zdań są prawdziwe, a które fałszywe, wpisując odpowiednie słowa w ramki.

Uroczystość Najświętszego Ciała i Krwi Pańskiej to inaczej Boże Ciało.

Święto Najświętszej Maryi Panny, Matki Kościoła obchodzona jest zawsze w poniedziałek.

Uroczystość Najświętszej Maryi Panny Królowej Polski jest świętem nakazanym.

Święto św. Brygidy obchodzimy 23 lipca.

Autor kącika dla dzieci: **Maciej Lichota**

XVI Niedziela Zwykła – 17 lipca 2011 r.

1. Nabożeństwo różańcowe zostanie odprawione dziś o godz. 17.00. Po nabożeństwie modlić się będziemy za zmarłych polecanych w wypominkach rocznych.
2. W tym roku uroczystość patronalną naszej parafii – wspomnienie liturgiczne św. Joachima i Anny, Rodziców Najświętszej Maryi Panny – obchodzić będziemy w niedzielę 31 lipca.
Zachęcamy wszystkie wspólnoty parafialne i służbę liturgiczną do licznego udziału we Mszy św. o godz. 13.00. i w procesji eucharystycznej.
Uroczystości odpustowej przewodniczyć będzie Jego Eminencja Ksiądz Kardynał Józef Glemp, Prymas senior. Nowennę do św. Anny rozpoczniemy 22 lipca.
Zapraszamy wszystkich parafian do licznego udziału w nabożeństwie, aby w ten sposób jak najlepiej przygotować się do uroczystości odpustowej.
3. W tym tygodniu przypadają następujące święta liturgiczne:
 - w środę, 20 lipca, Wspomnienie bł. Czesława, Kapłana;
 - w piątek, 22 lipca, Wspomnienie św. Marii Magdaleny;
 - w sobotę, 23 lipca, Święto św. Brygidy, Zakonnicy.Wszystkim obchodzącym w tym tygodniu imieniny składamy serdeczne życzenia błogosławieństwa Bożego i wszelkiej pomyślności w życiu osobistym i zawodowym.
4. Serdecznie zapraszamy na wystawę malarstwa Małgorzaty Kępkii i Dariusza Wilczyńskiego pod tytułem „Strefa Ciszy”, prezentowaną w dzwonnicy przez cały lipiec i sierpień.
5. Początek sierpnia to czas pielgrzymek na Jasną Górę. 5 sierpnia wyrusza Warszawska Akademicka Pielgrzymka na Jasną Górę. Ks. Dariusz zaprasza chętnych, a zwłaszcza młodzież, do grupy pomarańczowej. Naszą duchową łączność z pielgrzymami wyrazimy, odmawiając różaniec przez cały czas trwania pielgrzymki.
Modlitwę różańcową odmawiać będziemy codziennie po Mszy św. o godz. 17.00., chodząc wokół kościoła.
6. W najbliższym czasie sakramentalny związek małżeński zawrą:
Mieczysław Kucharski, wdowiec z parafii tutejszej, oraz Elżbieta Maria Siwek zd. Gołębiowska, wdowa z parafii pw. Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa w Legionowie – zapowiedź II.
Maciej Bartosz Żołyński, kawaler z parafii pw. św. Rocha w Lipkowie, oraz Anna Korzeniowska, panna z parafii tutejszej – zapowiedź II.
Każdy, kto by wiedział o przeszkodach zachodzących między narzeczonymi, zobowiązany jest powiadomić kancelarię parafialną. Narzeczonych polecamy modlitwie parafian.

Rzymskokatolicka Parafia p.w. św. Anny w Wilanowie
ul. Kolegiacka 1, 02-496 Warszawa
tel./fax 22 842 18 01
(tel. czynny od pn. do pt. w godzinach pracy kancelarii)
Kancelaria czynna: pn., śr., pt. - godz. 16.00 - 19.00
wt., czw. - godz. 8.00 - 11.00
Kredyt Bank SA Filia nr2 w Warszawie - V O/Warszawa,
ul. Kosiarzy 37, 02-953 Warszawa
Nr rachunku: 62 1500 1272 1212 7002 4425 0000
www.parafiawilanow.pl
e-mail: parafiawilanow@warszawa.opoka.org.pl -Wydawca

Intencja różańcowa Kół Żywego Różańca

od 19.06.2011 do 21.08.2011

***Aby okres wakacji
był mądrze i owocnie
wykorzystany, nie tylko
jako czas odpoczynku,
ale także jako czas modlitwy
i wdzięczności Panu Bogu
za otaczający świat.***

„Szczęść Boże”

„Klimaty” dostępne są teraz także na stronie internetowej naszej parafii:

www.parafiawilanow.pl

Zarówno nasza parafia, jak i Fundacja Ecclesia Villanovensis są także obecne na Facebook'u.

www.facebook.com/parafia.wilanow

WSPOMÓŻ RENOWACJĘ KOŚCIOŁA św. ANNY w Wilanowie

**Fundacja Ecclesia
Villanovensis**
www.fundacja-wilanow.pl